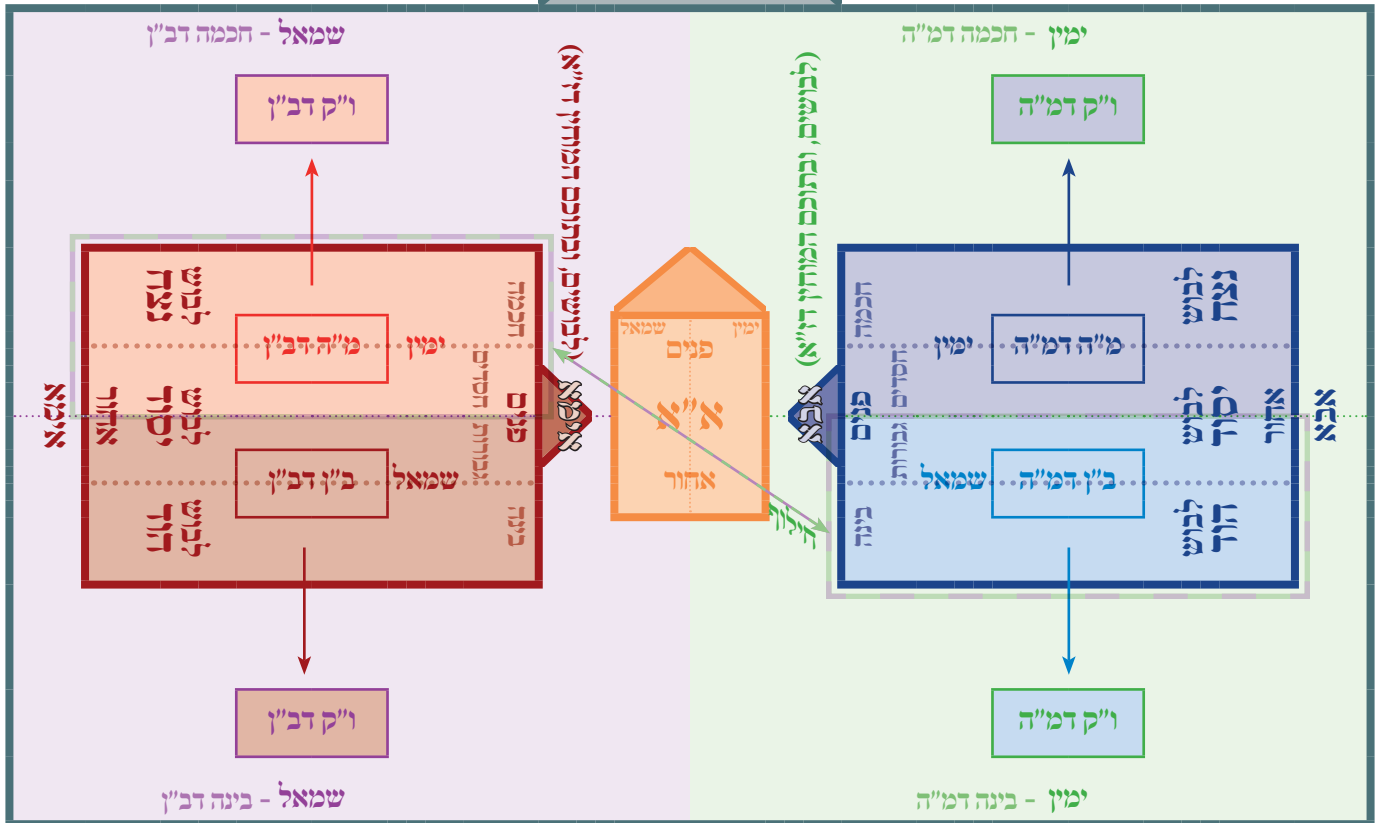

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אהור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אהור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני הצאי צילינדרים. לאהור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האהור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האהור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כוונת התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

הארה לחו"ג דאותה בחינה. הרי נשלמו ליתקן שרשי חו"ב חו"ג דכתר דאותה בחינה, דהיינו בלחש דשחרית חו"ב חו"ג דכתר דבינה, וחזרה חו"ב חו"ג דכתר דחכמה, ולחש וחזרה דמוסף חו"ב חו"ג דכתר* דכתר, ובכרכת ש"ש נתקנים שאר הפרצופים דבינה ודחכמה ודכתר שהם חב"ד וו"ק שלהם כנזכר בסידור החול, כנ"ל להבין וא"ש את"ם.

ז"ל - מאמר

והנה לפי הקדמה הנ"ל ולפי מ"ש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט ע"א וב') [בנד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש יוצא כי מה שאנחנו מכוונים בכל לילה ממ"ט ימי העומר הוא בירור חדש. ואעפ"י שכתב הרב בדרוש ב' מדרושי העומר כי מה שאנחנו מכוונים בעומר הוא להחזיר המוחין אשר נמשכו בליל א' דפסח ונסתלקו אחר יום א', כבר פירש הרש"ש זיע"א בנהר שלום (דף כ"ה ע"ג) [בנד"מ דף ל"ב ע"ג] וז"ל, הרי כי סיבת וכו' כי משנתבטלה אחיזתם בליל פסח לא היה אלא לפי שעה דרך נס' וכו', אחר עבור יום א' חזר הדבר לטבעו לבטל אחיזתם וכו' כשאר ימות השנה יעו"ש. הרי מבואר כי הברור אשר נעשה בליל א' דפסח אינו נקרא בירור לגמרי כיון שהוא דרך נס ולא היה על דינו וצריך לחזור ולהתברר על דינו במ"ט ימי העומר. גם מנהר שלום (דף כ"ט ע"ב) [בנד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש שהחג"ת דחב"ד חג"ת"ם הנתקנים בג' שבועות הם צריכים בירור מחדש ואינם התפשטות המוחין מהמוחין שנמשכו לחב"ד דחב"ד חג"ת"ם בד' שבועות הראשונים, כי הם פרצופים שלמים ונקראים או"א וישסו"ת, והם מלבישים לחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' (שכבר נתקנו בד' שבועות הראשונים) מהגרונ עד הטבור, ובירורם ותיקונם הוא ע"י החב"ד הנוכרים. ומה שנשאר לנו לתקן ע"י לימוד ליל שבועות הוא נה"י הפרטים שהם זו"ן ויעו"ד

מאמר (3) ג' ב'

ז"ל - מאמר

המלבישים מטבורא דא"א ולמטה דפרצופי חב"ד חג"ת"ם דפרצוף בינה דז"א שתיקונה ע"י ישסו"ת, ונה"י הפרטים דחב"ד חג"ת"ם דפרצוף חכמה דז"א שהמשכת מוחין שלו ותיקונו ע"י או"א עילאין, וגם נה"י הכוללים שהם מלבישים לפרצוף חב"ד חג"ת"ם בעוכי שוה בשוה, ובפרטות הם כולם באורך כל אחד י"ב פרצופים שהם חב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוק' ותחתיהם חג"ת או"א וישסו"ת ונה"י זו"ן ויעו"ד, זה בנצח וכן בהוד וכן ביסוד דפרצוף חכמה ודפרצוף בינה, וכן כתר הכללי דעוכי דפרצוף בינה ודחכמה, וכן י"ם דעוכי דפרצוף הכתר הכללי.

כתב י"א הרש"ש זיע"א בסידור בהקדמת באהבה דר"ה ז"ל בקיצור הצריך לעניננו, ואז המוחין דחכמות וחסדים דמוחין דקודם החילוף דב' צלמים המלוכשים עם כללות כלים דצלם דאבא וכו' מסתלקין מתוך נרתקן שהם הנה"י דיש"ס או דאבא ועומדים הם ונרתקן הנזכר לאור מקיף על גבי רישא דז"א, והם מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין שהביא הם הם מוחין דאבא של קודם החילוף המוזכרים בדרושי יציצית שהם עסמ"ב שלמים חו"ב חו"ג דחכמה, ועסמ"ב חסרים ה"א אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כמבואר שם בדרוש ג'.

עוד כתב בהקדמה הנזכרת וז"ל בקיצור, ועתה מוחין דבינות וגבורות דב' צלמים הנוכרים דקודם החילוף המלוכשים* עתה בכלים וצלם דאימא שהם ב"ן ומ"ה דב"ן מלוכשים בפרצו' נה"י דבינה דתבונה וכו', להמשיכם בעשר ספירות דלאה ורחל, עכ"ל. והביא שמות קס"א קס"א קמ"ג קנ"א חו"ב חו"ג דחכמה כנו"ל חסר ה' אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כנו"ל בדרוש ג' דציצית בצלם דאימא של קודם החילוף.

ד"ר ז"ל

גם בהקדמת התקיעות כתב ז"ל בקיצור, לעורך הכלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה דז"א וכו'. לעורך גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו'. שברים דתשר"ת להמשיך בנ"ה דב' צלמי המוחין דמ"ה וב"ן דב"ן דאחור הנוכר דאו"א וכו' מלוכשים בהודות דאחור דאו"א וכו' תקיעה אחרונה דתשר"ת להמשיך חח"ן דארבעה צלמי המוחין דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמ"ה דאחור ופנים מלוכשים בנצחים דאו"פ דאו"א לחח"ן וכו'.

יע"ש ס' 10
83 ב' 10

נ"ל: 83 ב' 10

10 ב' 10

83 ב' 10
10 ב' 10

ועינא דשפיר חזא שמלבד שהקדמת באהבה הפך דרוש ג' דציצית, אלא שגם עם הקדמת התקיעות בשברים ותקיעה אחרונה קשה לזווגם. ולא עוד אלא שהקדמת התקיעות בעצמה בתחילה שכתב לעורך כלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה וכו' גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו'. שנמצא לפי"ז שצלם דאבא מ"ה וב"ן דמ"ה, ובשברים ותקיעה משמע שצלם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, וצלם דאימא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. גם בין לפי הקדמת באהבה ובין להקדמת השופר מפורש יוצא שהמוחין המתפשטים בלאה ורחל לצורך הנסירה הם מ"ה וב"ן דב"ן, והם דלא כסדר החול ששם צלם דאימא המתפשט בלאה ורחל לצורך הנסירה הוא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

אברא יובנו הדברים עם מ"ש הרב בעין חיים פרק ט' דשער כ' שער המוחין בפירוש שני [דף ק' סע"ג] ובהגהת השמ"ש זיע"א [אות ד' דף ק' ע"ב] שלצורך נסירת ז"ן הגדולים נכנסים בנוק' הודות דאו"א וחצאי יסודות שלהם דצד שמאל שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש.

והשתא אתי שפיר מ"ש בהקדמת באהבה שמות המוחין העומדין על ראש ז"א מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין הנכנסין בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן. אמנם לפי פשט הגהת השמ"ש

משמע שהודות וחצאי יסודות דאו"א הם הנכנסים בנוק', ברם הכא בהקדמת באהבה גילה לנו שאין הדברים כפשטן, אלא שהמוחין של צד שמאל המתלכשים בהודות דאו"א עתה הם מתלכשים תוך נה"י דאימא כמו שהיו מתחילה קודם החילוף שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן מתלכשין תוך לאה ורחל, והמוחין שהיו בנצחים דאו"א ובחצי הימני דיסודות שלהם עומדים עם נה"י דאבא מקיפים על גבי רישא דז"א. אם כן מ"ש קודם החילוף, ר"ל קודם שנתחלפו פעם שניה. וכן ראיתי בכתב יד למהר"א משען זלה"ה שכן כתב שהבינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן שהיו בהודות דאו"א מלוכשים בקו שמאל דז"א נסתלקו ונתלכשו בתוך נה"י דאימא כמו שהיו בתחילה קודם החילוף ונכנסו* תוך הנוק', וחכמות וחסדים כ"ה ע"א דאו"א שהיו בתוך קו ימין דז"א חזרו להתלכש תוך צלם דאבא ועמדו בסוד אור מקיף על גבי רישא דז"א והם מ"ה וב"ן דמ"ה. אמנם מה שהביא הכרח שאין לומר חילוף כללי דאו"א מכוונת העומר ומק"ש שעל המטה, נלע"ד דא"צ, כי ממקומו מוכרע כמ"ש בסידור בשברים וכו' שמפורש יוצא שצלם דאבא אחר החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, ודאימא ב"ן דמ"ה ודב"ן, שהוא חילוף פרטי. וז"ל הרב בדרוש ח' דר"ה, גם בזה תבין מ"ש כי אברהם וכו' אבל נסתלק מתוכו ונשאר הוא לבדו בסוד אור מקיף על רישא דז"א מה שאין כן ביצחק שהוא קו שמאל בינה ועיטרא דגבורות אשר נשאר מלוכשים תוך נה"י דאימא הנקראת נהר. מכל הני מלי משמע שהמוחין שהיו בקו ימין עומדין לאור מקיף, והמוחין שהיו בקו שמאל נכנסין בנוק' עם כל הנה"י. ומזה חיליה וראיתו דהרש"ש ז"ל זיע"א. ועיין יפה שעה (דף רי"ד ורט"ו) [בגדפס בסוף שער הכוונות דף כ"א ע"ב].

ועוד יש לי להביא ראיה שכן כונת הרש"ש ז"ל שכתב שם וז"ל: ואז מסתלקין מתוך גרתקן

כ"ה ע"א

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	פרטי
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	ב"ן דמ"ה	שפע	

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

שמאל - הוד ימין - נצח

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"ש דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שע"ר ח"ב ש' ש'.

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
נה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

בזו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א.
כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שע"ר ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

[לו:] גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל. **עפ"י הרה"ג שד"ה**, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד רז

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱוֵהוּיְוֵהוּ יְוֵהוּוּיְוֵהוּ	אֱהִיָּה יְהוָה
בינה ⟨ריבוע אלהים פשוט⟩		חכמה ⟨אלהים דויד"ן⟩
א אל אלה אלהי אלהים		אלף למד הי יוד מם
ג"ר		ג"ש

חו"ג דדעת (מ"א אותיות)
אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
 גי' אל"י
 למ"ן לאו"א.

[לו:] וזה ע"י שיכוין ג'פני כן שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א, שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] (מע"א דף צ"א ע"ב). גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א, שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק', שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק. ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד הי ויאן הי	יוד הי ויף הי
אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז', עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק (ע"י בא"ל ח"א דף נ"ט ע"ב, היה ראוי להוסיף גם את כוונות **מלך העולם**).

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י (פרק עליון - חב"ד)

אֱהִיָּה יְהוָה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א,

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א

אֱהִיָּה יְהוָה

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א, ¹ [לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלברך, ממו"ס) למזל העליון.

1. ע"י ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. ע"י עח"ל ח"ג עמוד 54 (176). ע"י טבלה בעמוד שדמ.

⟨פרק אמצעי - חג"ת⟩

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איהיה יהיה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א,

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

איהיה יהיה

ולהמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,

[¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברק, ממו"ס) למזל העליון.

⟨פרק תחתון - נה"י⟩

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איהיה יהיה

ולהמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג נה"י דחג"ת דא"א

איהיה יהיה

ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ [¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברק, ממו"ס) למזל העליון.

[לז.]

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקח, שהם ע"ב וקס"א (שייך רק לטיפה מלברק).¹

יוד אלה יהי יהי יוד יהי יהי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י² (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז

נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין

(ע"ח ש' או"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

1. עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' עה"ל ח"ג עמוד 54 (176).

א. הגהה זו שייכת ליוצר, השארנו אותה גם בערבית, מפאת חשיבותה ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

2. עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פרק ב'. וכן הגהת הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'. עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, רוחא ברוחא לפנימי, כאן דאו"א (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא <נשיקין>
איהדייה בכתרים **איהדייה** ובקב"ד **איהדייה** ובז"ת

[לז:]

כונה זו היא בק"ש דערבית לכד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יהוה **איהדייה** **יהוה**
יהוה **איהדייה** **יהוה**
יהוה **איהדייה** **יהוה**

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה דכללות. תוצאה דיהוד דנשיקין.

כאן נעשה יחוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, ע"י עמוד שלה ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא <עצם החילוף>. <צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך.

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מו' בנה"י <בצלמים>: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י <צלמים> דיש"ס [ביסוד דכללות דאבא ויש"ס].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה <בצלמים>: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י <צלמים> דתבונה [ביסוד דכללות דאימא ותבונה].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד <בנדמ"ח ל"ח ע"א> אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. זווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, ומ"ס נפל בספרים וע"ש. וג"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה <אחד>, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב

לסיכום: עני"ה - אחר. ש"ש אח"כ. ע"י עני"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב.

וע"י שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב.

1. כאן יחוד רוחא ברוחא, ומשמש ככותרת ליחוד גופא בגופא בהמשך ד"ה ויכוין לזווג ישסו"ת הא'.

2. עיין הגהות בסוף הספר, עמוד שח <ל"ז ע"ב (א)>.

העברת הטיפה, ואח"כ לידה א' ואז יכוין להוציא ב' צלמי המו' דאו"א שבנה"י [דג"ר¹] [לח.]. דישסו"ת הא', וכל צל"ם כלול מו"ס שבו, דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל.

ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית, עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', עח"ל ח"א-26) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ו[הם] מקיפים מוחין לכחב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצל"ם. ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בקונה הכלל, שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל).

ולחמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ל' דצל"ם. ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא וי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג).

ושארית המוחין שהם הנה"י (צ' דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' צ' דצל"ם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

[ל"ט:]

יכוין להחזיר המוחין ד-צ' דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפין:

עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - עי' הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד רז

אֱלֹהִים
יְהוָה

אוֹהַיְוְהוּ
יְוְהוּוְהוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חז"ג

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד.

אלף למד הי יוד מם

לחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א.

[² יכוין להחזיר את המוחין לנוק', ולהורידה לבריאה]

1. צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.

2. עי' שע"ר ח"ב ש' ק"א.

סדר החילוף הפרטי והכללי של או"א

עין היים למוצאייהם

הקדמת הרה"ג השד"ה בענין החילוף הפרטי והכללי - אור"ה דף ק"ב (ע"י ע"ה ח"א דף ק' ע"ד, השמ"ש אות א')

דב"ן שהוא גבורות דאבא שאחר החילוף שעיקרם היו חסדים דאימא ובזווג הדולדה נותן לה מ"ה דמ"ה.

ב. כשהוא לצורך זווג ז' הגדולים שזווגם במוסף שבת שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף הוא פרטי כמ"ש לצורך יעקו"ר. והשינוי שיש בניהם שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא שמאל דאימא דוקא אבל אינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן (כדלקמן), והטעם שהוא סתום תוך הוד דאבא. ובנסירה נכנסין בנוק' בינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה דב"ן (כמ"ש באור"ה דף רמ"ו סע"א) וב"ן דב"ן ומקודם היו מלובשים בהודות וחצי השמאלי דיסודות דאו"א אבל עכשיו מתלבשים תוך נה"י דאימא [עיי' בזה בעלי נהר דכ"ד מש"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת מו"א ובזווג לעשות לה כלי כשעולין בחיק או"א נותן לה ב"ן דמ"ה ובזווג הדולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יעקו"ר (ע"י שמ"ש הנ"ל).

ג. ע"י מצות פו"ר זווג הנעשה אז הוא זווג או"א הכוללים שאבא קודם החילוף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה אז ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומזדווגים הצאים התחתונים דאו"א שמהחזה עד הטיבור [הטעם שכתב הרש"ש בשער אנ"ך הצאים התחתונים אפשר כמ"ש בנהר שלום (די"ג ע"ד) ד"ה הייחודים וז"ל אבל זווג דו"ק וכו' אפשר שאינו נעשה רק ע"י מצות פו"ר עכד"ק א"נ אפשר הטעם לפי שברכת האירוסין אינה נעשית בשבת דאסור לקדש אשה בשבת כדפסק מרן בא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ד משום קנין לכן כ' מזדווגים הצאים התחתונים שהם ישסו"ת שמזדווגים בימות החול להמשיך מהם מוחין לפרצוף השלישי בינה דז"א כנודע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר חצות ליל שבת עדיין לא נמשך לז"א פרצוף חכמה] ואימא מעלה מ"ן חכמות וחסדים שבה שהם ב"ן דמ"ה ומתלבשים תוך הוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא ואבא משפיע מ"ד בינות וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ומתלבשים תוך נצח וחצי הימני דיסוד דאימא לצורך זווג ז' הכוללים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דר"ה כ' וז"ל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונה"י דאבא נכנסין בנוק' ע"כ ושם מדבר בזו"ן הכוללים:

יצא לנו מזה שבזו"ן הכוללים בעת הנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א שהיו מלובשים בהודות וחצי היסודות השמאלים דאו"א ועתה מתלבשים בנה"י דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכן מבואר בשמ"ש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בזו"ן הכוללים של התפלות והמצות שמזדווגים במוסף שבת ובזו"ט כמו שמצינו בכונות ר"ה בתיבת באהבה ובין בזו"ן הכוללים שמזדווגים ע"י מצות פו"ר וא"כ תחלה מקבלת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא בינות וגבורות דאימא [דוקא ואינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בקו שמאל דאבא ומ"ש לעיל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא איירי אחר החילוף, אך מ"מ לא נתבאר למה בזו"ן הגדולים אינה לוקחת ג"כ הארת ב"ן דמ"ה בהיותה באח' ע"ד ז' הקטנים ובזווג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו וצ"ת] ובנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א הכוללים של אחר החילוף המתלבשים תוך נה"י דאימא ונכנסין בנוק' ונסרת. ואח"כ בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהם חסדים דאימא אחר החילוף המלובשים עתה בקו ימין דאימא ובזווג ב' הדולדה נותן לה מ"ה דמ"ה ובזווג ב' שוים כל ג' סוגים הנז"ל והיעב"א עבכ"ק השד"ה יצ"ו:

וזה החילוף הכללי דאו"א לתת מוחין לזו"ן אינו נעשה כ"א במצות פו"ר, ובכל מקום שכ' הרב חילוף פרטי שייך לשאר מצות כאשר יבואר להלן. ואל יקשה בענין מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין שלצורך ז' הגדולים בנסירה נכנסין הודות דאו"א, שהם מ"ה וב"ן דב"ן, ובזווג לעשותה כלי נותן לה ב"ן דמ"ה שנקראים חסדים דאימא, ושם מיירי בזווג ז' הגדולים כשהן שוים בקומתם, דלא קשיא מידי דהתם איירי במוסף שבת ובתפלות יו"ט. ודכוותא כ"כ בחסדי דוד כלל ק"ך יעוש"ב ובתפלות ובמצות אינו נעשה חילוף כללי דאו"א [צ"ע במ"ש התו"ח דקכ"ד ע"ב] כי אם חילוף פרטי כמו בחול אלא שיש חלוק בנסירה בין ז' הגדולים שזווגם בשבת ויו"ט לבין ז' הקטנים שזווגם בשאר התפלות:

וזה שכתבנו שלצורך הולדת הנשמות כשמזדווגים או"א נעשה חילוף הכללי מבואר בפרק עשירי משער המוחין ובפרק ז' משער אנ"ך בזווג אדה"ר להוליד קין והבל ושם מבואר שלצורך הולדת הנשמות, הזו"ן מקבלין מוחין מאו"א הכוללים, שאבא היה קודם החילוף מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היתה ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן וכשנעשה החילוף נהיה אבא מ"ה וב"ן דמ"ה ואימא מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש היטב:

ועפ"י דרכנו יתבאר מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין וז"ל ואז נותן לה בסוד הארה בחינת ה"ג שלה דב"ן [ר"ל ב"ן דב"ן] ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקראים חסדים דאימא כנ"ל וכולם מן ב"ן עכד"ק. ואח"כ הביא שם פירוש שני שמדבר בזו"ן הגדולים כיעו"ש ויש לדקדק דעל מה מדבר כאן שכ' ואז נותן וכו' וכולם מן ב"ן אם הוא בזו"ן הקטנים אי אפשר דהתם לוקחת תחלה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה לא רק ב"ן דב"ן כמ"ש ואם הוא בזו"ן הגדולים שכן האמת ששם לוקחת בתחלה רק הארת ב"ן דב"ן א"כ היה ראוי שבזווג לעשותה כלי ימשיך לה ב"ן דמ"ה וממה שכ' הנקראים חסדים דאימא וכולם מן ב"ן משמע דקאי על מ"ה דב"ן שהם נקראים חסדים דאימא וזהו שכ' וכולם מן ב"ן דר"ל מ"ה וב"ן דב"ן ובהגהות כ"י הרנ"ה זלה"ה על ע"ח על מ"ש הרב הנקראים חסדים דאימא כ' שהם ב"ן דמ"ה וכונתו דקאי על ז' הגדולים כנ"ל אך מ"מ אינו מובן כן מהלשון כאמור גם לפי ד"ק נמצא שזה הוא עצמו פירוש ב' שכ' אח"כ וא"כ לא היה צריך לכתוב אח"כ עוד פירוש ב' שפירוש ב' מתחיל קודם ואז ובהגהות וביאורים כ' משם הש"ש שם שמ"ש וכולם מן ב"ן ר"ל מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש והן אמת שכן משמע מהלשון כאמור אך דברי הרב לא יתפרשו לא בזו"ן הגדולים ולא בזו"ן הקטנים כאמור:

אמנם לפי דרכנו יבוא על נכון שמ"ש ואז נותן וכו' מדבר בזווג או"א הכוללים כנז"ל שמתחלפים חילוף כללי לתת מוחין לזו"ן והיינו דוקא לצורך מצות פו"ר אבל לצורך התפלות והמצות אף בזווג ז' הגדולים אין מזדווגים או"א הכולליים ואינו נעשה חילוף כללי כמבואר בהגהת השמ"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחסדי דוד כלל ק"ך יעו"ש:

נמצא לפי דברינו שיש ג' סוגים בזה:

א. כשהוא לצורך יעקב ורחל שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף פרטי ובתחלה לוקחת הנוק' הארת נה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ובנסירה לוקחת עצמותם ובזווג לעשות לה הווא רוחא נותן לה מ"ה

מקורות נוספים, בענין החילוף הפרטי דזו"ן הקטנים: ע"ח ח"ב דף פ"א ע"ג, פ"ב ע"א הגוב"י אות ד'. ע"פ שעה"כ דף ע"ד ע"א, משמע שרק בקדושה דמוסף הנוק' שווה בקומתה לז"א, ולא בשום תפילה אחרת. ולכן לא יתכן שהנוק' כאן היא ו"ק דב"ן, שהרי ו"ק דב"ן תמיד גודלת עם ו"ק דמ"ה (זו"ן הגדולים). עיי' שער הגלגולים הקדמה כ"ו דף קפ"ב, בענין 5 מיני זיווגים: רחל נגדלת בשווה לז"א רק במוסף של שבת. עיי' קנין פירות דף כ"ג, שורה 4, בענין ז' הגדולים.

אימא - ב"ן - שמאל (מתפרט למ"ה וב"ן דב"ן)

אבא - מ"ה - ימין (מתפרט למ"ה וב"ן דמ"ה)

לפני החילוף הפרטי:

המוחין נקראים תמיד: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת זו"ן

חילוף פרטי:

אחרי חילוף פרטי:

והמוחין נקראים: (של לפני החילוף הא')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ויכנסו בזו"ן

חילוף פרטי (השני): (שבתות וחגים)

אחרי חילוף פרטי (השני): (המוחין חזרו למקומם הראשון)

והמוחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הב')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ונכנסים בזו"ן

בתוך י' בלי ז"א (דמצד אימא)

בתוך י' בלי ז"א (דמצד אבא)

מקורות
 ע"ח ח"א דף ק' ע"א השמ"ש אות ד'. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"א.
 סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב.

הערות
 * ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עמרת יסוד דז"א, וכנ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון, בצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנה"י דאימא כדי להכניסו בנוק'.
 * בפורים, הארת מרדכי (עמרת יסוד דאבא): בזמן החילוף, כשצד שמאל דאבא נכנס בצד ימין של אימא, לוקח איתו הארת הלבוש דאבא. נמצא נכנס בנוק' הארת חצי ימין של לבוש נה"י דאבא (שע"ר ח"ב שאלה שנ"ד).